

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף יד.

קדשים שהיה בהם מום כדלהלן, מה הם ח' חילוקי דינים שמצאנו בהם?

קדם מום קבוע להקדש ¹	קדם הקדשן למומן (או היה מום עובר קודם הקדשן)		
	אחר פדיון	קודם פדיון	
אינו קדוש	קדוש בבכורה	אינו קדוש ²	א. ילדו בכור
פטורים	חייבים	פטורים	ב. מתנות זרוע לחיים וקיבה
אסורים	מותרים	אסורים מדרבנן	ג. להגזז ולהעבד
אסור (קודם פדיון)	מותר	קדושת דמים ³	ד. וולדן ושנולד...
אסור בהנאה	מותר	אסור	ה. חלבן
חייב כרת ⁴	פטור מכרת כשוחט חולין	פטור מכרת כשוחט חולין	ו. שחטן חוץ לעזרה
מתקדשת	אינה מתקדשת	אינה מתקדשת	ז. עשה מהם תמורה
יקברו כדין איסורי הנאה ⁵	צריכים להפדות	צריכים להפדות	ח. מתו קודם שנפדו

בכורות דף יד:

השוחט בהמה שקדם מום קבוע להקדשה בחוץ מה דינו?

מלקות משום לאו דבעל מום	כרת משום שחוטי חוץ	
פטור	פטור	בזמן איסור הבמות
חייב ⁶	פטור	בזמן היתר הבמות בבמת יחיד

מה דין קדשים דלהלן שמתו - האם בעינן העמדה והערכה ויקברו, או לא בעינן ויפדו?

קדם מום קבוע להקדשן	קדשי בדק הבית ⁷	
לא בעינן - ואם מתו יפדו	לא בעינן - ואם מתו יפדו	לר' שמעון
בעינן - ואם מתו יקברו	בעינן - ואם מתו יקברו	לתנא דבי לוי
לא בעינן - ואם מתו יפדו	בעינן - ואם מתו יקברו	לרבנן דפליגי אר"ש

¹ שכל קדושת הבהמה היתה רק להמכר ולהביא בדמיה קרבן אחר. ומבואר במשנה שכל זה נוהג בכל הקרבנות חוץ מן הבכור ומער בהמה, שאפי"ו היו בעלי מומים מהתחלה - חלה עליהם קדושת הגוף, ודינם כאילו קדם הקדשן למומן, והטעם משום שבכור מתקדש מעצמו כשפטר את הרחם, וכן במעשר בהמה כתיב "כל אר יעבור תחת השבט - לא יבקר בין רע לטוב" ואפי"ו שיש בו מום קבוע הוא קדוש. ודינם הוא, שאף שאינם קרבים למזבח במומם, הבכור ניתן לכהן, והמעשר נאכל לבעלים.

² דסבר קדושת דמים מדחה מן הבכורה ומן המתנות.

³ ונפדים בלא מום, ומטעם שלא יהיה טפל (ולד) חמור מן העיקר (אמו בעלת מום - שהוקדשה).

⁴ ובאופן שהמום היה רק בדוקין שבעין - שאינו מום שכל כך ניכר, אבל במום הניכר כיון שפסול לגבי מזבח לא שייך לחייב אותו כרת. וכאן יש חילוק שאחר פדיון פטור מכרת.

⁵ אכן זה רק כשלא פדה אותם שאי אפשר לפדות אותן אחרי שמתו משום דבעינן העמדה והערכה, אולם אם פדה אותן ומתו מותרים.

⁶ וכך ר' אלעזר תני במשנתנו - "השוחטן בחוץ חייב" - וכוונתו שחייב מלקות (אבל פטור מכרת, רש"י).

⁷ דין קדשי מזבח יתבאר בעמוד הבא.